

Lutherrózs

A Taiti Evangélikus Egyházközség hírllevele, amely az információáramlást és a lelkesítést kívánja segíteni. Alapítva Urunk 1992. esztendejének adventjében. Kapják a gyülekezet tagjai, Tata vonzaskörzetének evangélikussága és az érdeklődők. Megjelenés: minden hónap első vasárnapján. Kiadó/Szerkesztő: **Franko Mátys** taiti evangélikus lelkész TEL./FAX: **34-487-834** Drótpostacím: **frankom962@gmail.com** Virtuális újságunk elérhetősége: **http://tata.lutheran.hu**

100 éves a Joensuu-Pielisensuu-i Testvérgyülekezetünk

Április 18-22-ike között gyülekezetünk kántora és a lelkész (feleségem, s jómagam) finnországi testvérgyülekezetünk meghívására „villám”-látogatást tettünk a karéliei Joensuuban. Privát utunk hivatalos része az az ünnepi istentisztelet volt, melyet vasárnap tartottak ünneplő Testvéreink, s melyen mi is részt vettünk. Az alábbiakban erről az alkalomról, a Finn Evangélikus Egyházzól, s életükről valamint személyes élményeinkről szeretnék beszámolni.

Talán ott kell kezdenem, hogy nekünk taiti evangélikusoknak igen sokat jelent ez a testvérgyülekezeti kapcsolat. Nemcsak azért, mert több mint harminc éve „tartjuk számon”, s hordozzuk imádságban egymást, s számos találkozás – úgy Joensuuban, mint itt Tatán – élménye köt össze minket, de azért is, mert mi népegházi szerkezetben, elvárásokkal és persze álmokkal – nemkülönben reputációval –, valójában szórványegyház vagyunk. A mi taiti evangélikusságunk aktív, s számon-tartott tagjainak száma mintegy 140-150 ember (a népszámláláskor magát evangélikusnak valló 350-360-ból), ezzel szemben a Pielisensuu-i Gyülekezet több mint 12 ezer(!) bejegyzett tagot tudhat magának...

Mindkét gyülekezet az Egy Krisztus alatt van, de mégis más dimenzióban/világban. Nem csoda...

Finnországban szinte mindenki evangélikus...

...volt, de a szekularizáció az utóbbi évtizedekben sajnos északi testvéreinknél is erősen kifejtette hatását, s mára az 5,4 millió finnországban „csak” 78% evangélikus. (Jelentős még az 1,1%-al bíró orthodox egyház is – adatok a Finn Nagykövetség honlapjáról.) Így számunkra finn Barátaink a Nagy Testvér (itt most pozitív értelemben!) szerepét töltik be. Az, hogy vasárnapról vasárnapra megszólalhat kistemplomunkban a digitális orgonánk jelentős részben nekik is köszönhetjük; több alka-

lommal megtapasztalhattuk segítő jobb-jukat, mint gyülekezet; de példaként említhetjük azt is, hogy fiataljaink közül az elmúlt években néhányan részt vehettek Finnországban ifjúsági táborokban, melyeknek teljes költségét átvállalta a Joensuu-i Pielisensuu-i Gyülekezet.

Előkészület

Bőjt elején kaptuk a hírt, hogy a joensui testvéreink szeretettel várnának minket április 19-én ünnepi istentiszteletükre. A kedves meghívásnak természetesen nagyon örültünk – bár ilyen nagy utazásra való felkészüléshez a hátralévő idő szinte rövidnek tűnt –, s elsősorban nem is a repülőjegyeink foglalása, hanem testvérgyülekezeti kapcsolatunkat

mélto módon jelképező ajándék gyors „előteremtése” okozott inkább nagyobb gondot. Hála Istennek a jó erőnek örvendő Cs. Kiss Ernő fafaragó művész – akinek munkái kistemplomunk szakrális terét is díszítik – egyéb alkotói munkái közé „beszorította”, s rekordidő alatt elkészítette azt a fafaragást (Lásd jobboldal középso képét! Az alkotás templomainkat ábrázolja, melyekre Isten folyamatos gondviselését jelképező Nap sugarai nem csak lesütnek, de angyalszárnyként körbe is ölelik azokat.) Az égerfából készült faragást elutazásunk előtt egy nappal elhozhattunk a Mestertől, amellyel két nap múlva a taiti evangélikusok nevében köszönthettük is ünneplő finn barátainkat.

folytatás a 3. oldalon

Kirkkotie
22.4.2015
JOENSUU / PIELISENSUU / RANTAKYLÄ / PYHÄSKELKÄ / ENO / VAARA-KARIALA / KONTIOLAHTI

miellessXS
3
Kotaja riemukaille otennoille
Sinkka Hailin miellessä ovat omat ja seurakunnan pyöreät vuodet.

ajassa
4
Kevätesonni hautausmailla alkamassa
Viela ehti tilata haudanhoiton.

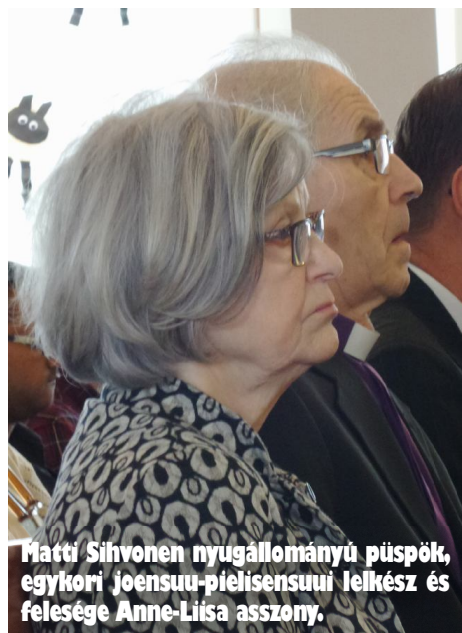
täppli
2
Kirkkoti on perustettu
Sukunimi
Kokkumassa
Kokkumassa
Kokkumassa.

Perheet
16
Päiväkerhossa turvallinen olo
Kerhopäivän
mahtuu mm.

Pielisensuu suuntaa tulevaan
2, 6, 8, 10

Utazásunk – érkezésünk

Elérkezett elutazásunk ideje, s mivel nem szerettük volna lekésni a repülőjáratot, jó időben kijutottunk (Liszt-, nekem már csak) Ferihegyre. A várakozás jó alkalmat adott arra, hogy hátrahagyva a hétköznapiakat visszatekintsünk, s felelevenítsük nemcsak az elmúlt több, mint 30 év gyülekezeti utazásait finn testvéreinkhez, de sajátjainkat is... (Ez utóbbit könnyű volt számba venni, hiszen amikor legutóbb elhagytuk kishazánkat, az pontosan 7 évvel ezelőtt történt, s az úticél ugyancsak Joensuu volt.) Mivel egészen Joensuui repülővel tettük meg az utat, így hamar, helyi idő szerint nem sokkal egy óra után örömmel pillantottuk meg hűségesen ránk váró, vendéglátó, nyugállományú lelkész-barátunkat: Matti Haunia-t. Az újra-találkozás örömétől felgyőzve, elmesélve a legfontosabbakat,

Matti Sihvonen nyugállományú püspök, egykori Joensuu-pielisensuui lelkész és felesége Anne-Liisa asszony.

hajnali három óra/negyed-négy tájban ágyunk dőltünk, hogy kipihenjük az utazás fáradságait... A szombati napon *Mattival* egy energetikai kiállítást néztünk meg, mialatt *Henna* és *Betti* egy kézműves-műhelyt látogattak meg a belvárosban. A délutánt pihenéssel és a fagyos szél ellenére egy kis sétával töltöttük, hogy a nap végén – Finnországban vagyunk(!) – még jobban örülhessünk a szauna melegének.

Az ünnepi istentisztelet

Vasárnap reggel, nem sokkal 10 óra előtt érkezünk meg a pielisenssu-i gyülekezet templomába, mely akkorra szinte már teljesen megtelt. Réglátott ismerős arcok örömteli mosolyával találkozunk lépten-nyomon, s nemcsak minket, de finn testvéreinket is áthatották a régmúlt közös alkalmaink felejthetetlen emlékei.

A fordításban *Jussi* és *Paula Sainio* segítettek kiváló nyelvismereti tehetségükkel, így a fontosabb dolgokról nemcsak nem maradtunk le, de a püspöki, igazgató-lelkészi és felügyelői valamint egyéb előadásokból, jelentésekből is 'ízelt' kaphattunk.

Az egész istentiszteletet, s ünnepséget átszövő, Isten dicsőségére énekelt/elő-

S az új, 'regnáló' Kuopioi püspök: Dr. Jari Jolkonen – prédikálás közben.

Matti Ketonen és Harry Lammi az érkező vendégeket figyelik

Fordítás közben...

adott szebbnél-szebb zenei darabok *Tiina Korhonen*, a gyülekezet új kántorának (Sakari Vilpponen nyugdíjba vonulása után) egyházzenei munkáját dicsérte.

A mintegy kétórás, úrvacsorás istentiszteletet követő előrás szünet után a

Tiina Korhonen kántor, s Dr. Tapani Nuutinen közös zenei szolgálata.

Matti Ketonen zsinati tag, a Joenssui Gyülekezetek Tanácsának elnökhelyettese, s Dr. Tapani Nuutinen a köszöntéseket fogadják. (Köszöntésem utáni – s kántorunk köszöntése előtti pillanat.)

30 esztendő óta gyülekezeti szolgálatban eltöltöttük köszöntése.

születésnapra köszöntések sorát mi kezdhettük. Először jómagam beszéltem a kapcsolat fontosságáról, s gyümölcseiről, átadva a „tataiak” jókívánságait, s fejeztem ki reményemet, hogy csak az ajándékba-vitt fadaragást, s nem ezt a nagymúltú testvérgyülekezeti kapcsolatot akasztják majd szögbe... Ami kimaradt a köszöntésből – szerettem volna rövid maradni – azt a fehér asztalnál igazgató lelkész úrnak elmondtam, ugyanakkor nem csak feleségem köszöntő szavainak kellett időkeret adnom, de az utánunk következő köszöntőkre is illett tekintettel lennem.

100 év nagy idő...

Ezt talán leginkább az 102-ik évében lévő idős asszony-testvér tudta volna elmondani – az ünnepség közben, a gyülekezetnek levetített rövid dokumentumfilmben is szerepelt –, aki nem csak derűsen mosolygott, sőt úrvacsorához is (bot nélkül, igaz fiával karöltve) kiment, de egy filmbéli, szép, hitvalló mondatát gyaníthatóan mindenki szívébe zárta, mely így hangzott: „*A templom mindig is az a hely marad, ahol ki szállhatunk ebből a világból, s lélekben az Isten elé repülhetünk!*”

100 év valóban nagy idő, még egy gyülekezet életében is. Isten kegyelme révén a Joensuu-Pielisensuu-i gyülekezet utolsó egy harmadának (1986-tól) részben magam is részese lehettem. Még másodéves teológusként láttam/láthattam azokat az embereket, akik azóta aktív szolgálatukat maguk mögött tudva nyugdíjba vonultak, de egyház-szeretetüket ma is hűséggel bizonyítják. Példák, s élet-tanulságok ők számomra, hogy a hit evilági jutalma az Isten személyre-szabott gondviselésén túl az a lehetőség: hogy bizottságot tehetünk az Ő isteni szeretetéről, mely a mi hűségünket is táplálja, s megtartja napról-napra...

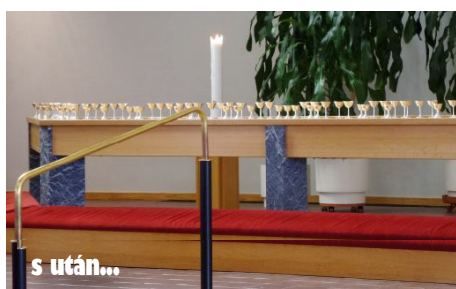
fm

Gyülekezeti énekhar szolgálat.

Úrvacsora előtt...

s után...

Az Egyház, mint Isten fészekmelege...

S akik itthon szolgáltak...

A Tatai Evangélikus gyülekezet különleges istentiszteleten vehetett részt április 19-én. Frankó Mátyás Tiszteendő úr és a Nagytiszteletű asszony finnországi távolléte okán a lelkészi szolgálatot a házaspár elsőszülött gyermeke, Dóra látta el. Dóri két éve végzett az Evangélikus Hittudományi Egyetem teológus mesterszakán, bár ez már a harmadik diplomája, lelkészi szolgálatot csak esperesi engedéllyel végezhet. Szarka István esperes úrtól ezt meg is kapta. A gyülekezet szeretettel és érdeklődéssel hallgatta élete első prédikációját, melynek alapigéje Jn 10,11-16 (a kijelölt textus) volt. Szépen felépített, gazdag lelkiségű beszédet hallhattunk a „Jó pásztor” ígéjéről.

Az istentisztelet zenei szolgálatát Vida Matild bokodi evangélikus testvérünk látta el az orgonánál, fuvalán kísérte dr. Gombos Erzsébet, aki állandó kántorunk, Betti orgonajátékát is gyakran kíséri. Ezúton is köszönjük mindannyiuk szolgálatát!

Gröber Ilona Judit
gyülekezeti felügyelő

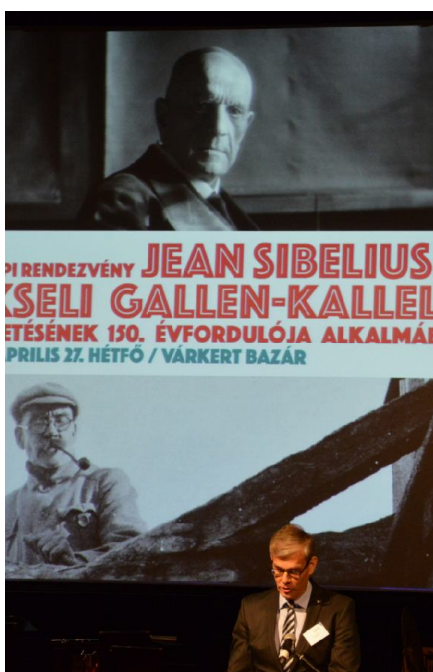
„Kirkko-kahvi” – a mintegy négyórás templomi ünnepség frissítő szünetében.

A magyarországi Finn Nagykövetség április 27-én, hétfőn nagyszabású ünnepséget rendezett a világhírű finn zeneszerző Jean Sibelius, valamint a zeneszerző barátja és kortársa Akseli Gallen-Kallela képzőművész születésének 150. évfordulója alkalmából.

A finn-magyar baráti társaság – személy szerint Varga István evangélikus testvérünk – meghívására mintegy 11-en vettünk részt a budai Várkert bazár koncerttermében tartott rendezvényen.

A megnyitó beszédet Tarlós István főpolgármester úr mondta el, majd a finn nagykövet, Pasi Tuominen köszöntőjét hallhattuk. A beszédet a nagykövet úr először magyarul mondta el, ami nem volt kis teljesítmény, tekintve, hogy a köszöntő viszonylag hosszú volt, tele bonyolult magyar kifejezésekkel. E szívélyes gesztust a hallgatóság vastapssal jutalmazta. Ezután izgalmas, vetített képes előadást hallhattunk a két művész párhuzamos pályájáról.

Sibelius és Gallen-Kallela is 1865-ben született, mind magánéletükben, mind pedig művészetükben szoros, baráti kapcsolatban álltak. A Finn független nemzetállam létrejöttének aktív részesei voltak. A finn nyelv és a népi hagyományok ápolásában – elsősorban a nemzeti eposz, a Kalevala zenei és képi feldolgozásával alkottak maradandót. Ma is úgy tekintik, hogy e két művész a finn nemzeti öntudat megtestesítője. Számunkra az is fontos,

hogy mindkét alkotót erős szálak fűzték Magyarországhoz.

Az ünnepség záróakkordja és fénypontja a Budafoki Dohnányi Zenekar koncertje volt. Négy Sibelius darabot hallhattunk, pompás előadásban.

Ezek: *Karélia-szvit* – *A tuonelai hatyú* – *Lemminkäinen visszatérése*; valamint a *Finnlandia szimfónia*, melynek utolsó tételét a finnek második himnuszuknak tekintik.

Az ünnepség jó alkalom volt számunkra a finn nép és kultúra mélyebb megismerésére, valamint a baráti kapcsolatok elmélyítésére. Feledhetetlenül szép előadás élményével térhettünk haza.

Gröber Ilona Judit
gyülekezeti felügyelő

Hiszen Isten maga műveli bennetek jóakarata szerint a szándékot meg a végrehajtást is. Fil 2,13

Életünk legkülönbébb történései sodornak minket krízisbe. Nemcsak haláleset, veszteség, betegség fájdalma képes krízist előidézni, másoknak súlytalannak tűnő dolgok is képesek létrehozni a formálódás, az újjáalakulás e különös fázisát... Akarjuk vagy sem, sorsunk folyamatosan alakul, amíg csak élünk. Szándéka ez az Istennek, hogy térbe és időbe sajtolt életünkben ezen küzdelmeink révén rájöjjünk: mi végre is vagyunk ezen a világon.

A krízis szó általában a törést jelenti a közgondolkodásban. A krízis valami olyasmit jelöl, ami nélkül nagyon jól megvan/lenne az ember... Maga a fogalom a görög kritésszel rokon, ami ítéletet, megítélést jelent. Az időnkénti számadást senki nem kerülheti meg, hiszen vannak életünknek olyan jelentős állomásai, amikor törvényszerűen elgondolkodunk: hivatás- és párválasztás, gyermekek születése, nevelése, majd elindítása az életben – most csak a legfontosabbakra gondolván. A krízishelyzetet tehát azért "kapjuk", hogy emelkedjünk általa. Olykor mégis ennek az ellenkezője történik. Számtalan tragédia jelzi naponta, hogy az esetek többségében nem mi válunk urává helyzetünknek, hanem az élet eseményei gyűrnek maguk alá minket. Hiába minden próbálkozás, az ember mindig alul marad...

Ami a világ számára lehetetlen, az a hívó ember számára lehetséges. Az Istenben bizakodó embernek mindig van alternatívája – még akkor is, ha a gödör mélyére taszítják a körülmények. A legnagyobb csapás mindig az alternatívánélküliség, amikor minden láthatatlan és látható azt szignálja: nincs tovább! Akinek volt közelében valaki, vagy éppen saját maga élte át a lélek ilyen hihetetlen mélységeit, az tudja igazán elmondani, mit jelent valójában a kiúttalanság.

A vég maga a kereszt, a megfeszítetttség mozdulatlanága a halálban.

folyt. túloldalon

Egy utazás impressziói...

"Krisztus által részesültünk a megbékélés ajándékában."

Róm 5,11b alapján

Távolságból látni dolgokat - a bölcsesség egyik ismérve... Ha távol vagyunk/lehetünk - akár csak rövid időre is - a hétköznapi ismétlődő feladataitól, ha letehetjük terheinket egy kis időre, hogy erőt gyűjtsünk, akkor az édes béke honol a lelkünkben. A szabadság erre az erőgyűjtésre ad(hat) jó alkalmat. Sajnos magyar vonatkozásban a szabadságnak még mindig más a szerepe: Kényszerűség miatt elmaradt feladatok pótlása, évtizedeken átívelő, hangyaszigoralmas egzisztenciateremtés aktuális szakaszának megtételét jelenti az az egy-két hét.

Pilótánk...
hazafelé

Ha távolról nézzük meg saját dolgainkat vagy figyeljük meg mások életét, akkor egybemosódnak a részletek, s kiderül: hová, merrefelé tart az életünk, illetve mások sorsa. Lentről nézve a magasban szálló repülőnek haladási irányát jól meghatározhatjuk, fentről nézve a földi síkbéli események pedig más értékrendbe kerülnek. A repülőgép csillogó szárnyát messziről szemlélve eszünkbe sem jut (legfeljebb a szakembernek), hogy a fémes csillogás csövek és vezetékek százait rejtje maga alatt, melyek mind a biztonságos repülést szolgálják... Ahogyan a madarak szárnyán sincs egyetlen toll sem feleslegesen, ugyanúgy a repülőgép teste sem rejt fölösleges, haszontalan dolgokat magában. Időnként azonban - egy-egy manővernél - kiváglik, milyen technikai "csodát" rejt ma-

gában a gépmadár...

Bármennyire is bonyolult egy repülőgép szerkezete, s akármennyire is ámulatba-ejtően komplikáltak számítógépes fedélzeti rendszerei - végül is - mindegyike lebontható egy-egy csavarra, darab vásra, vezetékre vagy lámpáscsókára... Ezzel ellentétben egyetlen emberi életet sem tudunk így

Lelkész kántorával...
önképezésben (Helsinki)

ízekre szedni, de még a legegyszerűbb élőlényt is górcső alatt vizsgálva, hamar szembekerülünk a mikrokozmosz végtelenségével...

Helsinki-be érkezve...

Hogyan lehetünk akkor saját életünknek jó irányítói? Hogyan juthatunk el biztonságosan a célállomásig? A hívó ember alázatosan belátja és elfogadja a tényt: Egyedül seho-

gyan sem boldogulunk, mindannyiunknak szüksége van külső (felső!) segítségre... A bűn kaputájával hamar az egekbe szállhatunk, de repülés múltó gondtalansága után a földetérés csúfos tragédiája közeledik. Aki életét mégis az Igazi Pilótára bízta, annak szívében-lelkében békesség honol, mert tudja: az utolsó landolás

"rizikója" sem az övé...

fm

Ennek az igazi kínja a visszafordíthatatlanság. Aki már egyszer is tapasztalta az őszinte érzések istenes világát, az tudja miről van szó... Ebből kiemelni semmiféle münchhausen-filozófia nem képes, egyetlen psycho-módszer sem garantálhatja a kiutat, ebből kimenteni csak az Isten szeretete képes. Ez a szeretet tart meg minket egész életünkben, ez kísér, formál, alakít, nevel és növel majd végül átemel ebből a világból abba a világba - ha meg nem szédülünk végérvényesen korlátozott szabadságunktól és hagyjuk, hogy az Isten ereje munkálkodjon életünkben...

Istenem! Számtalan cél vonzását érzem, olykor magam sem tudom, melyik a legfontosabb. Kérlek szereteted erejével légy jelen életemben, hogy ne rugdalózzam akaratod ellen, s megértsem kegyelmed nekem rendelt irányát! Ámen.

Kollégák...

Pillanatképek...

luxemburgi testvéreink áprilisi látogatása

Patika-Múzeum - Pécs

Kistemplomunkban...
Egykoron az otthoni (luxemburgi, Esch/Alzett-i) orgonában szolgált, de nekünk ajándékozott fasípok előtt.

Kedves Testvérek!

Gyülekezetünk áprilisa programdúsán telt, hiszen a hónap a nagyheti alkalmainkkal kezdődött. Luxemburgi testvérgyülekezetünkkel közösen szervezett ruhasegély-akciónk ezután vette kezdetét. (Ez mindig a ruhák „szortírozásával” kezdődik – a segítségért köszönet Széles Teodóra testvérünknek!) Az előkészítés után (napi teendőink mellett) finnországi utunkra készültünk, mely ugyan csak néhány napos volt, de egy kis kapcsolódást jelentett feleségemnek és nekem is. *Istennek legyen hála érte, finn testvéreink odaadó vendéglátásáért pedig köszönet!*

Gimnazista evangélikusaink (Takács Krisztina, Tompos Dénes) utolsó, rendhagyó hittanórájukat is eltöltötték velem, s ezzel véget ért egy négyéves, öszövétségi-, újszövetségi-, egyháztörténeti-, dogmatika-etikai-, mintegy 280 órás oktatási blokk, mely remélem számukra életük egyik fontos, élményekkel teli szakaszát jelenti, melyre örömmel emlékeznek vissza.

Amikor e sorokat írom az LR májusi számának zárásaként – imádságban nem csak érettségre készülő testvéreinket, s konfirmációra készülő gyermekeinket hordozom, de május első vasárnapja okán az Édesanyákra is szeretettel, s Isten gazdag áldását kívánva gondolok, akiknek áldozatos szeretete élteti ezt a világot...

*Alkalmainkra
mindenkit szeretettel
várunk. Jöjjiünk,
s hívogassunk
másokat is!
Erős vár
a mi Istenünk!”*

Franko Máttyás

Konfirmáció – 2015

Megfelelő előképzés után
Takács Anna, Turi Csaba,
Turi Helga és Turi Péter
testvéreink

május 15-én (pénteken) du. 5 órától

kisdiplománkban

**Konfirmációl vizsgát
tesznek. Majd**

május 17-én (vasárnap) 10 órakor
kezdődő

ünnepi istentisztelet keretében,
egyházunk rendtartása szerint

**konfirmációl
fogadalmat**

tesznek, s **először járulnak
úrvacsorához.**

Mindkét alkalomra hozzátartozókat,
érdeklődőket szeretettel várunk!

Gröber Ilona Judit
gyülekezeti felügyelő
Franko Máttyás
ev. lelk.

Rövid-hírek

Jelentem, hogy feleségemmel Isten kegyelméből épségben megjártuk/megrepültük Finnországot, s köszöntöttük a Joensuu-Pielisensuu-i Gyülekezetet, alapításuk 100. évfordulóján. (Lásd az erről készült cikket! Az alábbi képen felügyelőnk aláírásával „hitelesíti” ajándékunkat.)

Gyülekezetünk a „Reformációi Emlékút” - program keretében egy internet nélküli eszközt (routert) kapott, mely lehetővé teszi, hogy a hirdetőablánkon is elhelyeztett, ún. QR-kód (ez a kis négyzetekből felépülő fekete-fehér piktogramm) okostelefonos „beolvasásával” ezen a vezeték nélküli útválasztó eszközön lévő információkat gyülekezetünkről/egyházunkról olvashassák, ill. a rajta tárolt képeket megnézhessék.

Gyülekezetünkbe nagyhét keddjén megérkezett Karl Georg Marhoffer, luxemburgi testvérgyülekezetünk igazgató lelkesze. A találkozás okát a közös szervezésű ruhasegély-akciónk (igényeket, ahogyan eddig is tettük, a jó rend érdekében, kérem kántor felé jelezzük!) adta. Vele és kísérelőjével keddtől-péntekig az ország különböző pontjain (Budapest, Győr, Pécs) kirándulásokat tettünk.

Testvérek szeretetébe, imádságába ajánlom konfirmációra készülő testvéreinket. A vizsgát most kivételesen nem a megelőző napon, tehát szombaton, hanem pénteken(!), Mennybemenetel ünnepét követő nap délutánján tartjuk, 17 órai kezdettel. A családtagokat, érdeklődőket szeretettel várjuk erre az alkalomra is!

BIBLIAÓRA
azok számára, akik szeretnék
alaposabban megismerni a keresztény
tanítás alapjait
Minden csütörtökön 18 órakor
NiKA
Nikodémus Akadémia

Május 7.

**“keresztelkedjétek meg
valamennyien”**

(ApCsel 2,38b)

Mikor? Hol?

Miért? Minek?

A keresztes kialakulása, gyakorlata, s értelmezései az elmúlt kétezer évben...

Május 21.

**Hit, vallás,
hitvallás...**

Vallásosság és spiritualitás, felekezeti elkötelezettség és dogmatika. Egyetemes hitvallásaink (apostoli, niceai, athanasiusi) és kialakulásuk. Mit jelent számunkra az, hogy ágostai hitvallású evangélikusok vagyunk? Helyünk a világban, a keresztények mintegy kétmilliárdos táborában... két évvel(!) a reformáció 500 éves évfordulója előtt.

Május 28.

**Isten bennük,
köztünk él...**

Az emberi méltóság lényeges alkotó eleme, hogy hivatása van az Istennel való közösségre. Jó, jó... No de hogyan történik ez?

Június 4.

Féltéző NikA-piknik

Visszatekintés, értékelések és ötletgyűjtés a fehér asztal mellett. Szokásos templomkerti-, szemeszter-záró alkalom.

A reformáció 500. évfordulójára való készülési jegyében, a tematikus emlékek sorában, egyházunkban a **2015-ös esztendő a “Reformáció és oktatás” éve.**